

Joakim Pirinen

MAAILMA HIKEKKÄÄ LAATIKOSSA

INGER EDELFELDT HAASTATTELEE

Med
ett schysst
tärnrör slår
man hela
världen med
härnad!



SOCKER-CONNY
= DONITS-OSMO

"Harva tietää, että maan rajojen sisällä majaillee sarjakuvapiirtäjä, joka on korkeinta maailmanluokkaa", kirjoitti Johan Gunther Svenska Dagbladetissa Pirisen ensimmäistä albumia arvioidessaan muutama vuosi takaperin.

Kuka Pirinen? Minkä maan? Joakim Pirinen on nimestään huolimatta ruotsalainen. Pirinen on nuori kaveri, jonka rikas sarjakuvamaailma on niin sisältönsä kuin suosionsa puolesta ennennäkemätön ilmiö näillä leveysasteilla. Ja hauska kuin mikä.

Historia

Piriselä on tapahtunut paljon ja nopeasti. Toukokuussa 25 vuotta täyttävä Pirinen debytoi Galago-lehdessä ollen tuolloin vielä nuukasti alaikäinen. Alussa tyyli oli kuin aloittelijalla sopiikin, mutta muutaman vuoden kuluttua alkoi virrata paperille jännittäviä ja hyvin monentyyliisiä pikkusarjoja.

Ensimmäiset pitempiäikäiset hahmot olivat nalleja ja muita betonilähiön eläinvesoja otsakkeella "De små raggarna i sandlådan". Pikkurakkareista ynnä valituista muista töistä koottiin syksyllä -83 albumi "Valkomman till sandlådan". Vastaanotto oli siteeratun kaltainen.

Kriitikot narahtivat jo Sandlådanin, kansan vuoro oli kohahtaa "Socker-Conny" sujahtaessa kirjakauppoihin. Tuo viime vuonna ilmestynyt kakkosalbumi on yhtenäinen 69-sivuinen odyssia, jossa omaläätuinen ja täysin edesvastoiton (joskin tättomasti) antisankari kohtaa yhteiskunnan kummallisuuksia yhden toisensa perään. Connyssa kulminoituu meidän kaikkien huonompi puoli, remellysmieli, typerys ja lapsellinen itsekkyyks. Ylisanoja tättelti tekeleelle ja lukijoita rakastettavan kammottava Conny on koskettanut noin 14 000 myydyin kappaleen verran. Aimo lukema teokselle, joka kuitenkin on sanan tavallisessa merkityksessä "vaihtoehdosarjakuva".

Pirisen piirrostyyli muuttuu jatkuvasti muistuttaen kuitenkin samalla koko ajan nimenomaan Piristä. Hän on hakenut vaihteita perinteitä kunnioittaen vanhasta sanomalehtisarjakuvasta: Krazy Kat-taitaja George Herrimanilta ja vielä pikemmin kotimaansa muinoiselta sarjakuvaklassikoilta Oskar Anderssonilta, jonka Mannen som gör vad som faller honom in muistuttaa aiheitaankin etäisesti Conny.

Toiselta puolen pitää mainita Robert Crumb ja underground-pohja, joka on vapauttanut koko ilmaisun niin, ettei mikään tyylikeino tai aihe ole kielletty, jos keitos vain toimii. Ruotsalaistaitelijalla Olle Baertling on innostanut piirtäjäämme geometrisiin ja jopa abstrakteihin elementteihin.

Uransa alusta saakka Pirinen on tehnyt yhä uusia yllättäviä kokeiluja. Sivut voivat olla lay-outiltaan mitä hyvänsä minimalistisen moniruutuisista ja sotkuisen täyteenpakatuista viime aikoina nähtyihin selkeälinjaisen isokuvaisiin asti. Ilmaisun on jatkuvassa liikkeessä.

Eipähän kuvallinen taidokkuus vielä mitään, mutta keitoksen kruunaavat ideat. Viime aikain sekoilu- ja tunnelmahakuisesta sarjakuvasta poiketen Pirinen satsaa isoihin ja pieniin oivalluksiin, jotka roimiltaan esiin mustahkon huumorin säestyksellä. Sandlådanin taustalla on pelottavakin lähiö ja Connyin koko ruotsalainen nykypäivä.

Joakim Pirinen on ensimmäinen pohjoismainen "erilainen" piirtäjä, josta on tullut julkis. Connysta on tehty näytelmä, joka on nittänyt menestystä sekä. Conny sai ääniä kunnallisvaaleissa. Ja niin päin pois. Lidingössä asuvasta kaupungin ja rocksupolven kasvatista Joakim Pirisestä on tehty kymmeniä haastatteluja uuden albumin tiimoilta. Hänen huhutaan lopettaneen

ne, ohessa kuitenkin maistilaisina Inger Edelfeldtin tuoreeseen *Bild & Bubbla*-lehteen taltioma juttutuokio.

Haastatus keskittyy uusiin asioihin ja jättää perusfaktat vähemmälle. Niistä vielä hieman: piirtelynsä ohessa Joakim-polka on opiskellut filosofiaa ja taidehistoriaa Tukholman yliopistossa. Täysipäiväiseksi taiteilijaksi jättäytyminen lienee jo tapahtunut tosiasia. Julkaisukanavistansa *Galago* on paljon tilaa sarjakuville antava nuorekas kulttuurilehti, *Comet* nytemmin kahnauksiin joutunut Semic-kustannusjätin yritys aikuissarjakuvan markkinoille ja *Kannibal* kiintoisa rokkilehti.

Koska juuri äskettäin ilmestyi suomeksi kooste nimeltä "*Pirinen ja myrsky hiekkalaatikossa*", on henkilöiden nimet tästä etäpäin suomennettu. Socker-Conny on meillä *Donits-Osmo* ja De små raggarna i sandlådan puolestaan *Hiekkalooran hirmu* ja tahi *Pikkurakkareita*. Myös Socker-Conny -alppareita on ollut saatavilla alkukielisenä aika mukavasti meikäläisissä putiikeissa.

Toisenlainen Tukholma

Teet kamalan paljon asioita samanaikaisesti — sarjoja *Galago*, *Comet* ja *Kannibal*-lehtiin ja kuukauden sarjakuvan *Dagens Nyheteri*inkin — kuinka aika riittää kaikkeen?

Enpä oikein tiedä... Mutta viime aikoina on mennyt kirotun huonosti, piirtämisen suhteen tarkoitin. Kun olisin vähän eksyksissä, jotakin iloa on kadonnut hommasta. Teen kaiken nykyään tilauksesta, ja pitää aina ottaa tilaaja huomioon. Onhan se aika tuottoisaa, sillä rahaakin pitäisi ansaita. Ja usein on töitä, jotka todella *haluan* tehdä. *Kannibalin* kanssa esimerkiksi tykkään työskennellä tosi mielelläni.

Kuulut työstävän paraikaa jonkinlaista dekkari-parodiaa...

Ei siitä tule mitään parodiaa valitettavasti, se on hyvin realistinen myöskin vaikka henkilöt ovat mäyriä sun muita eläimiä, jotka toimivat kaupungissa. Ne ratkaisevat yhtä tapausta St Eriksbron alueella: kaksi ruumista eräässä talossa. Mukana on hylje jonka äiti on kuollut, muiden muassa.

Onko sinulla muuta meneillään? Mihin tahtoisit ryhtyä, jos saisit aivan vapaasti valita?

On yksi iso työ, josta olen puhunut kaikille. Thrilleri, paljon ihmisiä jossain mukalinalaisamerikkalaisessa maassa. Oon tehnyt läjäpäin luonnoksia ympäristöistä, näyνομäisistä maisemista ja juoni on melkein valmis. Se on jo aika pitkällä, mutta homma on niin suuri että vähän pelottaa... Siinä on naistoimittaja, paljon käsittämättömiä tapahtumia, levottomuuksia kaduilla, kaikesta siitä ei pidäkään saada oikein otetta. Mutta olen kyllä niinku paistutellut tätä kuplaa jo vähän liikaa.

Haluaisitko saada jonkinlaisen stipendin ja vetäytyä johonkin mökkiin vain piirtämään, esim. tuon idean kimpussa?

No en, mun pitäis olla silloin hyvin vireessä jollain tapaa, valmistautunut siihen piirtämissessioon. Sitäpaitsi mulla oli koko viime kesä aikaa tehdä mitä vain, mutta tulos oli NOLLA.

Isoista asioista puheen ollen... *Donits-Osmossa* on kohta, jossa *Osmo* uneksii jakavansa Tukholman kolmeen osaan, hal-



YLLÄ PIRISEN ELÄIMIÄ NYKYMUODOSSAAN (COMET 2/85: "UTE I SKÄRGÅRDEN") -- VIEREISELLÄ SIIVULLA LIIKAN VANHEMPAA PIRISTÄ SUOMEKSI



ki pilppi ja piinon, vähän scifimaisesti... Onko sinulla lisää vastaavia ideoita tulos-sa?

Kyllä oikeastaan. Olen miettinyt toisen-laista Tukholmaa, mitä tapahtuisi jos Tukholma tuhoitaisiin... Sitäpaitsi (vinnistä) mä laadin pitkän yleisönosastokirjoituksen Kannibaliin siitä, mitä Tukholmalle voitaisiin tehdä. Räjähdyttää Vanha kaupunki niin että saataisiin vesiputous... Isot säiliö-lukset pääsis sinne ja Norrmälarstrandin jalostamoille; ydinpolttoainekuljetukset Es-singenistä menisivät sieltä... se oli aika inhoitava juttu ja kirjoitin sen omalla nimellä vielä... mut se oli liian pitkä eikä mahtunut lehteen.

Laajakangaskuvat ja räjähtäneet ruudut

Oletko kiinnostunut scifistä ja vastaa-vasta kirjallisuudesta?

En, vain sellaisesta "hienommasta" sci-fistä; Orwellista ja Huxleystä, Kallolainis-ta. Luin äskettäin Anian ja pidin siitä.

Mitä muuta luet?

Juuri nyt luen Harry Martinsonin kirjaa "Nokkoset kukkivat". Muuta... Pidän minä esim Lorcasta.

Luet kai aika paljon runojakin?

Lähinnä modernisteja ja dadaisteja. Enimmäkseen tältä vuosisadalta. Tykkään Kurt Schwittersistä.

Sen huomaa tekemisistäsi... vanhoista töistä paremminkin melkein. Sandlädanisa on joukko sivuja, jotka ovat kuin jotain raivoisaa modernia kuvanrunoutta... Mutta Donits-Osmossa se on siirtynyt vähän taustalle. Se on niinkuin patafysiikkaa.

Niin, olen menettänyt sitä vähän viime aikoina, mutta olis kiva ottaa semmoisia taas enemmän mukaan. Pidän patafysiikasta, Jany on loistava.

Olet kuulemma suunnitellut myös novellen kirjoittamista. Olet jo tehnytkin jonkin lyhyen Galagoon. Kehkeytykö siitä pikkuhiljaa kokoelmaa?

Enpä tiedä. Siitä on puhuttu ja se olisi mukavaa, mutta vielä ei oo syntynyt ih-meempää. Lähinnä kai tulis jotain absurde-ja pätkiä, lyhkäisiä juttuja. Pidän absur-deista lyhytnovelleista, vaikkapa Daniil Charmin "Taide on kaappi" on hyvä. (Ei il-mestynyt suomeksi; ruotsiksi nimellä "Konsten är ett skåp").

Takaisin sarjakuviin... Tunnetko olevasi matkalla johonkin tiettyyn suuntaan, tulee-ko uusia tyyliävaikutteita?

On niin monia juttuja. Tahtoisin tehdä vä-lillä pelkästään laajakangaskuvia neljä per sivu ja pitempiä kertovia sarjoja, tai kirku-van ekspressionistisia juttuja, vain räjähtä-neitä ruutuja, kaoottisia asioita. Ja jatkaa eteenpäin kuvien juttujen kanssa. Harppia, ympyröitä, rasteria ja tollasta. Ja nopeita superyksinkertaisia sarjoja kuten Ulf Lundqvist ja Ulf Frödin, se piirtää helve-tin hienosti. Ruotsalaispiirtäjissä on jotain extraa, sydänjuuria myöten. Mä pidän kai-kista ruotsalaispiirtäjistä, niiden lukemi-sesta irtoaa jotakin. Paltsi Ströyerin.

Jotakin muita nykysuosikeitasi? Tiedän kyllä Crumbin, mutta entä jotain uudem-paa?

Joos Swarte on loistava. Hän on hollanti-lainen ja piirtää vähän Tinti-tyyliin, joskin silleen "designmaisesti" ja hienosti. Moe-bius. Ja Tardi. Hän on sitäpaitsi upea poik-keus sliipatusta ranskalaistyylistä. Muuten ranskalaiset on aika ikäviä, ne ei hyödynnä koko asteikkoa tyyllittelyssä, kielessä ja tol-lasissa. Niissä ei ole imua. Ne on itseään täynnä ja kikkailee liikaa... luksusporoa, vä-hän niinku pelkkää pintaa. Heillähän on sel-lainen taldeperinne. Ajattele vaikka impres-sionismia; taitellija on vain SILMÄT, ja tu-lokset on tavallaan persoonattomia, eikä mitään ilmaisua. Mutta on olemassa paljon enempi hienoja amerikkalaisarjoja, esi-merkiksi!

Pintakiilto

Crumbkin teki aikalailla tunteita kuva-runoutta... Minkähän vuoksi häntä ei ole huomattu paremmin täällä Pohjolassa?

Se on outoa. Kai se on sitä yleistä sarja-kuvavihaa. Onhan hän niin raaka ja pimeä. Crumbia ei voi "vain vähän lueskella".

Miltä muu 60-luvun kama ja "vapaamieli-syys" näyttää nyt? Mitä pidät nykyisistä Friikkilän veljeksistä?

Ne pysyttelee mukana kaikessa, mikä on in, videotaidetta, teatteria, balettia. Ne on taiteellisia ja pitää Byronia takataskussa muodikkaana yksityiskohtana. Ne koittaa roikkua mukana. Sekin on niin paljon pin-taa nykyään.

Donits-Osmolla ei ole paljoa tekemistä hienouksien ja pintakiillon kanssa...

Ei, vaan se on osittain reaktio kaikkeen sellaiseen.

Se tuli sopivasti kuin vastapainona kai-kelle kaavamaisuudelle ja teeskentelevälle hienostelulle, mitä liikkuu ajassa...

Sellaista on niin paljon nykyään, kaikkial-la... Olen kai minäkin aina tietyissä tilan-





teissa ollut sitä mieltä, että olisi "hienompaa" maalata, mutta en halua pitää näytellyä. Se johtuu vähän moraalisesta valinnasta, kun on päättynyt sarjakuviin jotka ovat alimpana hierarkiassa. Paljon alempana kuin öljymaalaukset, joka on "tärkeintä". Akryyli on alempana, tempera taas heti öljyvärin jälkeen. Sama pinnallisuus on musiikissakin; on niin paljon nuoleskelevaa syntikkamusiikkia.

Kun on syntsa, on jotain... Donits-Osmo-kin kaappaa syntikan, so. sähköurunrämän.

On ollut kiva leikitellä rock-kultilla, rockin turvallisuudella. Kun seisotaan nyrkit pystyssä ja hoilataan Springsteenin mukana kertosaattia. Osmo ei tee sellaista; huomata tämä!

Persoonallisuudet

Tiedätkö itse, miksi Osmo puree niin hyvin?

Tarvitaan *hahmoja*, hyviä oikeita henkilö-hahmoja.

Mutta menestyyhän "Välikomman tili Sandlädankin" mainiosti?



Muttei niinkuin Osmo. Se ei mennyt Osmoonkaan niin hyvin, se on yhä kaukana Osmoon perässä. Mutta Osmolla on iso sukutaulu. Ajattele vaikka Zippy the Pinheadä tai romaanipuolelta Ignatius Reillyä "Type-rysten salalitossa". Ne on *hahmoja*, persoonallisuksia.

Tai Svejk. Osmossa on paljon sinisilmäisyyttä.

Svejk myös, pidän hänestä todella.

Oletko itse kokeillut kaikkia niitä samoja töitä, joita Osmo koettaa?

Nojaa. En o koskaan istunu lipuntarkastajana, mutta olen ollut duunissa hoituriina. Danderydin sairaalan pitkäaikaishoidossa. Kävin mä myös intin.

Oliko Osmolle vaihtoehtoisia loppuratkaisuja vai tiesitkö koko ajan, että hän päätyisi taas ihmisten ilmoille juuri tuon vesan kautta?

(eksyytyään Tukholman viemäriverkostoon ja jouduttuaan monien kummallisten otusten ahdistelemaksi, Osmo pakenee viemäriputkeen joka osoittautuu johtavan juuri hänen vanhempiansa jättiläismäiseen loistoasuntoon.)

Olen saanut siitä lopusta useita kommentteja, että se on vähän tahmea, että Osmoon kauheasta luonteesta annetaan jonkinlainen Alice Miller-selitys ja niin sitten pitää muuttaa käsitystä koko Osmosta.

Jaa, volhan sitä pitää Alice Miller-pilaa. Osmoa lukiessa hämmästytti juuri siksi: koko ajan pilailaan jonkun kustannuksella, läiskit joka suuntaan. Osmosta ei aina tiedä...

Niin. Ei voi seisoa Osmoon rinnalla ja sanoa: "Me pidetään yhtä noita toisia vastaan."

Välillä melkein jo uskoo, että voisi — mutta sitten tulee seuraava sivu. Sinulla taitaa olla jotenkin niheläinen näkökulma; mitä pidät tässä yhteiskunnassa erityisen pahana?

Jotainko mikä pitäisi panna matalaksi? Oikeisto! Sitä pitää vastustaa, mihin hintaan hyvänsä. *Yäks!*

Miksei sarjoissasi sitten ole enempää "poliittista sanomaa"?

Se on hemmetin hankalaa. Merkittävät poliittiset tapahtumat toimisi ehkä; olen suunnitellutkin sellaista. Mutta yksittäisten pienten ihmisten omat henkilökohtaiset valinnat — siitä ei tule hauskaa. Ja Osmo on liian tyhmä. Ainoa mitä hän osaa laukaista on "Hitler on kovempi ku Stalin!" ja tuollaista; hän ei pääse sen pitemmälle.

Osmokultti ja tytöt

Oletko saanut mitään yllättävää tai pelottavaa palautetta Osmosta?

Että joku vetää turpiin kadulla? (mietti) Sattui kyllä yksi hassu juttu, yllättäväkin ehkä. Jotkut tahtoi ostaa näytelmän Osmosta, siis ostaa tavallaan oikeudet, luuli kai tekevänsä rahaa. Aivan outoa, mutta Bengt Rydén (*vetää Osmo-näytelmää Sputnik-teatterissa*) sanoi ei. Hyvä niin.

Onko monikin tahtonut lainata Osmo-hahmoa eri tarkoituksiin?

Jokunen, esimerkiksi "ACTION for MÄN"-lehti, mutta Osmo ei esiinny siinä. Sitten yks pieni urheiluseura sai lainata sitä.

Miten aiot suojata Osmoa kultilta, joka on alkanut muotoutua sen ympärille?

Teen multa hommia. Jos Osmo palaa takaisin, se tapahtuu vasta kun hänet on unohdettu, kun kukaan ei odota sen taas putkahtavan esiin. Mutta Osmosta on ollut vähän pirusti riesaa oikeastaan.

Oletko muuten tavannut "kulttuuri-ihmisiä", joilla on etäisyyttä sarjakuviin? Tie-dätkö mitä he ajattelevat Osmosta?

En o tavannu yhtäkään. Osmo taitaa kuu-lua ihan eri leiriin. Hauska juttu muuten, et-tä monet tytöt ostavat sitä. Niin minulle kerrottiin yhdessä kirjakaupassa, jossa Ga-lago on osakkaana.

Tytöistä puheen olen; minusta sinulla on kaksi selvästi erilaista naistyyppiä "Sand-lådanissa" ja "Osmossa". On nuo hirmu-maiset naiset, jotka päättävät missä kaap-pi selsoo ja sitten "sievät tytöt", jotka sa-novat "voin kai minä" tai "haluan kai minä", mutteivät anna myöten millimetriä-kään itsestään. Tai "onpa sun tukka kum-masti" niinkuin sarjassa "Popo ja rakka-us".

Olen lainannut niihin tyrmeämpiin piirtei-tä yhdestä työstä, jonka kanssa seurusteli. Ja se toinen naistyyppi: niin minusta näyttivät kaikki naiset käyttäytyvän, kun aloin kiinnostua niistä alunperin. Epäkiin-nostavana ja vähemmän komeana kaverina saa usein sen julkisivun vastaansa: "voin kai minä..."

Musta ja valkoinen

Onko sinulla jotain uusia hahmoja tai tyyppejä tuloillaan?

Hmm... ympäristöään dominoiva voima-hahmo olis hyvä, muttei niinku UBU, vaan semmoinen oikea määrällijä kuin tosielä-mässäkin.

Mies vai nainen?

Vois se olla nainenkin, jonkinlainen äiti-piru.

Poimisitko mahtailijaa omia huonompia piirteitä ja suuretelisit niitä vai...?

Juuri niin se tehdään.

On puhuttu paljon siitä, miten mustia jut-tusi ovat — olet puhunut siitä itsekkin. Tun-tuuko musta huumori yhä tarpeelliselta?

Yhä useemmin ja useemmin mä yritän oi-la pehmeä ja hyvä, mutta se on vaikeaa. Ei siitä kuiteskaan voi olla mikään Ratsu-Reima. Pitää olla ensin mustaa, niin sitten valkoinenkin tulee uskottavaksi kun on päässy niin pitkälle asti. Kun jonkinlainen ylempi loppututkinto ehkä. Mutta positiivi-suus on kyllä aina itserillitoista; siinä ei oo mitään ristiriitoja. Vaikka olis se kiva kuva-ta ihmisiä, jotka vaan istuu ja juopi ja pitää kivaa (naurua).

Entä ne kaksi tyyppiä, jotka istuu vertaa-massa vastoinkäymisiään? Nekin varmaan pitää aika kivaa...

Juuh, mutta mustalähestymistapa on myös kaunis... rakastan mollilauluja kuten



OSMO TEMMELTÄÄ (VÄS.), OSMO PUHUU POLITIIKKAA (YULÄ) JA OSMO KÄY TAISTOON RAMBOMAISIN OTTEIN (ALUÄ). KANSALAISEVELVOITUS ON HOIDEUTU TUNNISSA JA RUOTUKAVEREIDEN SUOSIO TAATTU --





Jag ritar helst
ensidaserier. Då har jag
kontroll. Alla bitar är
viktiga; figurerna, formen,
språket och handlingen.
Snyggt ska det vara!



TAITEILIJAN
OMAKUVIA
NUORUUS-
VUOSILTA --

ään mikä ei.

Miltä vanhat työsi näyttävät näin jälkeen-
päin?

Huh! (katsoo "Sandiladania") Uh, karse-
aa! Ja Donits-Osmo... on outoa, ettei ku-
kaan ole sanonut sitä huonosti piirretyksi!
Jäykistyn täysin, kun ajattelen muutamia
erityisen huonosti piirrettyjä sivuja. Jälki al-
kaa parantua noin sivulta 44... Taustat on
huonosti viimeistely. Olen huolimaton.

Minusta se mitä kutsut "huolimattomuus-
deksi" antaa vauhtia sarjaan.

Niin, se on tietysti piirretty valtavalla in-
nolla...

Olet tehnyt piirrosfilminkin.

Mä en tehnyt sitä, vaan eräs toinen kave-
ri minun kuvien perusteella. Se kertoo ki-
vestä. Nyt on tullut toinenkin, mutta sen on
tehnyt eri ryhmä. Se kertoo nallesta, pikkurak-
karista. Ne on piirtäneet hahmot; mä
tein taustat.

Tuunnetko vetoa animaatioon?

(naurua) En, se on aika työlästä. Mutta
toivottavasti voin jatkaa tän ryhmän kans-
sa.

Turvapaikka ja
kissojen tallaus

Taidat olla piirtäjänä itseoppinut?

En o koskaan ollut missään piirustuskou-
lussa. Ei koskaan esim krokkipiirustusta, ja
se on kyllä puute.

Olitko itse lapsena hahmojesi kaltainen
hiekkalootan pikkurakkari?

daun... Kummallista, että on aika helppo
nähdä heikkoudet toisten töissä, muttei
huomaa omia mokiaan niin helposti! Se on
vaikeeta, pitää saada etäisyyttä töihinsä.
Mutta työt on jotenkin yhtä tekijänsä kans-
sa, ja eihän sitä voi harpata itsensä ulko-
puolelle.

Sinulla on pitkälle viljelty tyyli... Onko
vaara, että siltä voisi tulla ansa ajan mit-
taan?

Kyllä, käsipeli liikkuu kenties joskus vä-
hän hutiloiden, taidan laiskotella. Minulla
on taipumus tyytyä korvien ja jalkojen osat-
ta rutiiniratkaisuihin, mutta kädet hoituu hi-
nanosti, luulin.

On ilmestynyt joitain tarkempia, realisti-
sia piirroksiasi, muiden muassa muutokuva
Comet-lehdessä. Aiotko syventyä enem-
minkin sen tyyliin töihin?

Een... juuri realismista voi tulla ansa.

Tunnetko itse mikä milloinkin voi koitua
ansaksi tai osoittautua heikkoudeksi? Eikö
ole hieman vaikea tietää, jos työ on ikään-
kuin SINÄ ITSE; tunnetko itse piirtäessäsi,
mikä on aitoa kamaa?

Joo, sen aitouden tuntee heti. Joitkut ruu-
dut toimii, tietty ilo, harmonia. Kyllä sen nä-
kee heti muidenkin töistä, mikä on sitä ihte-

Bellmanilla: Imperietin levyttämä Bellman-
kappale...

Olet joskus sanonut pitäväsi eniten gara-
gerockista ja vanhasta jazzista...

Äh, voin digata jopa Julio Iglesiasta. Tosi
nyyhkyjuttuja.

Pidät niin monista laatujuutuista kirjalli-
suudessa... onko silnā mitään paskaa, mis-
tä tykkäisit?

No MARVEL-sarjakuvat on kai aika pas-
kaa... Mutta jos luen kirjoja, niiden pitää ol-
la hyviä.

Ansät

Onko sinulla neuvoja aloitteleville piirtä-
jille?

Ei ole olemassa mitään neuvoja, ei edes
oikeasta paperista tai kynistä. No, luonnos-
telkaa pitkään ja huolella ja kuten sanottu,
varokaa ranskalaista. Italialaiset on parem-
pia, Altan ja vastaavat.

Näytäkö töitäsi ystäville, keskustele-
ko ideoistasi ja pyydätkö kommentteja?

Joo testaan toisinaan ideoita ihmisiin.
Joskus ne on ÄÄH, ja silloin voi olla vähän

En. Mä olin melko hiljainen ja yksinäinen, pakenin piirtämiseen. Piirtämällä sai olla rauhassa. Piirtelin vaan omaksi ilokseni. Tein "Sandlädanin" eräänlaisessa tyhjössä, istuin vain tekemään... Kaikki opetus on virrannut minusta kuin vesi hanhen selästä.

Onko piirtäminen enää turvapaikka; onko yhä omia juttuja, joita et näytä kellekään?

Ilman muuta, mulla on yhä ikiomia juttuja. Kun töhrään kuulakärkikynällä puhelimessa... ja iltaisin saatan kokeilla abstrakteja sommitelmia, hommaille guassiväreillä ja noin.

Ketä uusia vaikuttajia olet päästänyt tyyliisi?

Että olenko koukussa jossakin? Olen mä vähän kiinni Moebiuksessa ja sen hienoissa pikkuviiivoissa.

Yksi asia hämää minua: jos vain istuit kotona piirtämässä, niin mistä on peräisin kaikki kokemus ja psykologinen tarkkanäköisyys, joka tulee esiin "Sandlädanissa-kin"?

Ä, emmä tiedä. Ei sitä funtsi, kaikki vaan tapahtuu. Kuvittelen olevani vähän herkkä vaistoamaan ihmisten välisiä suhteita; jollei joku pidä jostakin, huomaan sen.

Sarjoissasi on usein piikki sitä sukupuol-vea vastaan, joka hallitsee medioita juuri nyt... sukupuol-vea, joka haluaa jollain lailla läpikotaisin suunniteltua turvaa. Juuri Osmossakin taidat olla kyllin nuori huomamaan sen, kun useimmat kulttuurityypit taas elävät itse keskellä sitä juttua... Ja itse

sarjakuva muotona — näytät mitä kaikkea on mahdollista tehdä. Luuletko että nyt meillä on olemassa oleva "sarjakuva-aalto" tulee laantumaan?

Riippuu piirtäjästä. On se osittain muotijuttu. Mutta en usko sarjakuvien menevän poiskaan muodista. Sarjakuvista on helppoa ja kiitollista kirjoittaa lehdissä, joten julkaisuutta riittänee jatkossakin.

Ja nyt sitten — —

Urheilu! Mä unohdin urheilun!

Mitä urheilulajeja Osmo harjoittaisi? Tallaisi varmaan kissoja kuoliaaksi?

Ei vaan *kaikkia*! Se olis paras kaikissa lajeissa!

Lähtelä:

Inger Edelfeldt möter Joakim Pirinen (Bild & Bubbla 3-4/85) käänne J.K.

muuta:

Med ett schysst järnrör slår man hela världen med häpnad (Comet 2/85)

Allt går mot svart — men jag är glad ändå (B & B 5/83)

Joakim Pirinen ja hiekkalooran hirmut (Suuri Kurpitsa 2/84)

pari selvennystä:

Danil Charms, venäläinen absurdistiin Danil Ivanovits Juvaljevin salanimi, 1905-42 (teki myös lastenkirjoja).

Kurt Schwitters, venäläinen kirjallija ja runoilija, 1887-1957; käytti omaa dadaistista tyyliä, jota nimitti MERZiksi.

Svejk, päähenkilö Jaroslav Hasekin kirjoissa "Kunnon sotamies Svejk"in seikkailut maailmansodassa 1-2", joka on yksi aikamme suurista sotasaatiireista. Tšekkiläinen Hasek kuoli 1923.

Typperysten salaliitto, amerikalaisen John Kennedy Toolen moderni veljariromani.

UBU, Alfred Jarryn luoma groteski hahmo. Jarry oli patafysiikan edelläkävijöitä laatien lukuisia näytelmiä Ubuusta.

Patafysiikka, "patafysiikka on metafysiikalle samaa kuin metafysiikka tysiikalle".

